

РЕШЕНИЕ

№ 26711

гр. София, 11.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 21.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **2173** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 - чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) във връзка с чл. 129, ал. 7 от ДОПК.

Образувано е по жалба на Decathlon S.E., служебен номер от регистъра на НАП: [ЕГН], със седалище [улица], [населено място] д, Аск, Република Франция, чрез процесуалния представител адвокат В. Я. срещу Акт за прихващане или възстановяване (АПВ) № П-22221023109529-004-001/06.10.2023г., издаден от С. О. Д., главен инспектор по приходите при Териториална дирекция (ТД) – Големи данъкоплатци и осигурители (ГДО) на Националната агенция за приходите (НАП), потвърден с Решение № 1816/22.12.2023г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП) – С. при Централно управление (ЦУ) на НАП.

С жалбата се прави искане за отмяна на оспорения АПВ като необоснован и незаконосъобразен. Жалбоподателят намира, че са налице всички предпоставки по чл.195, ал.7-12 ЗКПО за пълно освобождаване на дохода по Договора за франчайз от данък при източника, като оспорва твърдението на административния орган, че правната форма на дружеството не е в съответствие с приложение №5 към чл.195, ал.12, т.1, б.А от ЗКПО . Намира, че дружеството попада в обхвата на Директива 2003/49/ ЕО на Съвета от 03.06.2003г. относно общата система на данъчно облагане по плащания на лихви и роялти между свързани дружества от различни държави членки, акцентирайки на целта на директивата- да се постигне премахване на двойното данъчно облагане между свързаните дружества, като навежда и

наднационална практика в лицето на СЕС (Решение от 26 февруари 2019г., N L. 1 и др., C-115/16, C-118/16, C-119/16, EU:C:2019:134 на СЕС)

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. Я., който поддържа доводите, изложени в жалбата и изразява искане актът да бъде отменен (в същия смисъл са и депозираните писмени бележки). Претендира присъждане на направените във връзка с делото разноски, за което представя списък.

Ответникът - директор на дирекция ОДОП - С., чрез юрк. И. оспорва жалбата, като моли съда да съобрази моите, изложени в оспорвания акт. Възразява срещу адвокатското възнаграждение, твърдейки, че то не е заплатено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, III отделение, 10 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От Decathlon S.E., Република Франция, е подадено искане за прихващане или възстановяване по чл. 129, ал. 1 от ДОПК с вх. № 26-Д-6762/08.06.2023г., с което е поискано възстановяване на недължимо платени суми, представляващи удържан и внесен данък при източника по чл. 195 от Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) в размер 52 904.92лв. /л.61/.

Удържаният данък при източника е за получен доход през 2021г. от „Декатлон България“ ЕООД по договор за франчайз от 17.07.2019г в размер на 5%. В случая доходите от франчайз права за 2021г. на Decathlon S.E. са в размер на 1 058 098.46лв. и дружеството е внесло данък върху същия доход в размер на 52 904.92 лева, ползвайки облекчение в размер на 5% и внасяйки данък при източника в същия размер. Посочената сума е удържана на 14.02.2022г. по декларация по чл.201 ЗКПО с вх.№ 2900И0261479/25.01.22г.

Именно тази сума се претендира за възстановяване с подаденото искане вх. № 26-Д-6762/08.06.2023г., основано на разпоредба на вътрешното законодателство-чл.195 ЗКПО. Към искането са приложени удостоверения за местно лице на Република Франция и фактура № MYS [ЕГН] от 15.12.2021г., издадена от Decathlon за заплатените роялти от Д. България ЕООД за 2021г.

С Резолюция № П-22221023109529-ОРП-001/09.06.2023г., издадена от Р. Г. С. на длъжност началник сектор „Ревизии и проверки“ при ТД на НАП ГДО е възложено извършването на проверка на Decathlon S.E., с предметен обхват – данък върху доходите на чуждестранни юридически лица за периода 01.01.2021 г. – 31.12.2021г. съгласно подаденото искане вх. № 26-Д-6761 /08.06.2023г../л.22/. Резолюцията е издадена от Р. С. в качеството ѝ на заместник на М. В. С., съгласно Заповед № УЧР-7/02.05.2023г. на директора на ТД на НАП ГДО, като посоченият орган по приходите М. В. С. е упълномощена да издава заповеди за възлагане на ревизии по чл. 113 от ДОПК и резолюции за извършване на проверки на основание Заповед ГДО-59/27.03.2023г., издадена от директора на ТД на НАП ГДО.

Проверката приключва с издаване на процесния АПВ № П-22221023109529-004-001/06.10.2023г./л.27/ В него е прието, че по отношение на доходите от франчайз права през 2021, които са в размер на 1 058 098.46 лв. дружеството следва да ползва облекчение в размер на 5%, а именно 52 904.92 лв и да удържи и внесе данък при източника в същия размер, което то е направило-удържало и внесло на 14.02.2021г. сумата от 52 904.92 лв. с декларация по чл.201 от ЗКПО, който данък не подлежи на възстановяване по реда на чл.129 от ЗКПО.

Изложените мотиви в АПВ за този извод са следните :“... по отношение на доходите реализирани от чуждестранното лице е приложима разпоредбата на чл.10, ал.2 във вр. с ал. 4 от същата норма. В чл.10 ал.4 от СИДДО с Франция е предвидено, че разпоредбите на този член се прилагат и за възнаграждения, плащани за технически услуги, когато тези плащания са свързани с ползване или отстъпване правото на ползване върху права и имущества, посочени в ал.3 от същия член. Това означава, че когато е налице предоставяне право на ползване на права или имущества по чл.4 (като търговска марка, лого, процес, ноу хау ит.н.) и предоставянето е съпътствано от технически услуги, то плащанията за тези технически услуги също се третират като авторски и лицензионни възнаграждения по смисъла на СИДДО с Франция. Съгласно ал.2 но чл.10 от Спогодбата, авторските и лицензионни възнаграждения с източник България, изплатени на местно лице Франция, се облагат в България с данък при източника в размер на 5% от брутната сума.“

АПВ е връчен на представител на дружеството на 10.10.2023г., видно от разписката за получаване. Жалбата по реда на чл. 152 във връзка с чл. 129, ал. 7 ДОПК до директора на дирекция ОДОП - С. е подадена чрез ТД на НАП ГДО на 20.10.2023г. В нея жалбоподателят е посочил, че претендира основание за възстановяване на платения данък по реда на чл.195, ал.7 от ЗКПО, което от своя страна би изключило приложението на Спогодата за избягване на двойното данъно облагане на доходите и имущества, сключена между Франция и България, тъй като френското дружество, каквото е Decathlon S.E., би ползвало данъчно облекчение за същите доходи на друго основание, именно чл.195, ал. 7 от ЗКПО. Жалбоподателят се е позовал и на предходен акт, а именно Решение № 1117/10.08.23г. на директора на дирекция ОДОП- С. /л.158/ във връзка с предходно подавана жалба срещу АПВ №П-29002923020331-004-001/23.05.2023г.

С Решение № 1816/22.12.2023г., постановено в срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК, директорът на дирекция ОДОП - С. е потвърдил АПВ. След анализ на разпоредбите на чл.12 и чл.195 ЗКПО органът е посочил, че жалбоподателят не е представил доказателства, че по смисъла на чл.195, ал.12 ЗКПО е чуждестранно юридическо лице от държава членка на ЕС, което е свързано лице с платеща на процесните доходи по договора за франчайз. Отделно от това органът е посочил, че Decathlon S.E. е регистрирано като Европейско дружество съгласно разпоредбите на Регламент /ЕО/ № 2157/2001 на Съвета, а европейските дружества не фигурират в Приложение №5 на ЗКПО, нито в Приложение I на Директива 2003/49/ЕО, която е транспонирана във вътрешното законодателство чрез разпоредбите на чл.195 ал.7-12 ЗКПО.

За да потвърди горните изводи адм. орган прави сравнителен анализ между дружествата, посочени в Приложение 5 към чл.195, ал.7 ЗКПО и Приложение 3 към чл.137, ал.1,т.1 ЗКПО, който анализ според него установява, че европейските дружества изрично са изключени от законодателя от приложното поле на чл.195, ал.7 от ЗКПО, след като в раздел II към Глава деветнадесета „Преобразуване на дружества и кооперации и прехвърляне на предприятие“ от ЗКПО изрично се регламентира режимът на облагане при преместване на седалището на европейското дружество и европейското кооперативно сдружение.

Заключават, че и дори да се приеме, че изплатените на жалбоподателя от „Декатлон България“ ЕООД възнаграждения по договора за франчайз имат характер на авторски и лицензионни възнаграждения по смисъла на Директива 2003/49/ЕО, то

за тях не е приложим чл.195, ал.7 от ЗКПО, а чл.10, ал.2 от СИДДО с Франция. Съответно, дори и да се допусне приложимост на чл.195, ал.7 ЗКПО, то жалбоподателят не е доказал останалите предпоставки за приложимост на разпоредбата- Decathlon S.E да се облага с някои от данъците по Приложение №6 от ЗКПО, без право на освобождаване и да е свързано лице с платеща на доходите „Декатлон България“ЕООД.

По делото са приети писмените доказателства, представени с административната преписка, обсъдени по-долу в съдебното решение.

В хода на съденото дирене от жалбоподателя са представени и Решение № 1117/10.07.2023г., договор за франчайз от 17.07.2019г., сключен между Decathlon и Д. България ЕООД, както и декларация по чл.201 ЗКПО с вх.№ 2900И0261479/25.01.2022г.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата до АССГ е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, от надлежна страна и е процесуално допустима.

Съгласно чл. 160, ал. 2 във връзка с чл. 129, ал. 7 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на акта за прихващане или възстановяване. Счита, че същият е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Правилата за прихващане и възстановяване са дефинирани в глава шестнадесета, раздел първи от ДОПК. Разпоредбата на чл. 128 ДОПК визира подлежащите на възстановяване суми „недължимо платени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и суми, подлежащи на възстановяване съгласно данъчното или осигурителното законодателство от Националната агенция за приходите“. Разглежданият случай се числи към „недължимо платени суми за данъци“ съгласно данъчното и осигурителното законодателство.

Оспореният АПВ е издаден от С. О. Д.-главен инспектор по приходите след извършена проверка, възложена с резолюция № П-22221023109529-ОРП-001/09.06.2023г., разпоредена от М. В. С.- началник сектор при ТД на НАП, ГО, последната упълномощена със Заповед № ГДО-59/27.03.2023г. на директора на ТД на НАП, ГО, на основание чл.112, ал.2,т.1 ДОПК и чл.11, ал.3 вр. ал.1,т.4 ЗНАП.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

По делото няма спор по отношение на фактите, а по тяхното материалноправно значение- наличие на авторски и лицензионни възнаграждения и свързаните с тях технически услуги, наличие на чуждестранно лице, което е получило доходи от източник в България и на което следва да бъде възстановен данъка при източника.

Органът по приходите в оспорвания акт е приел, че изплатения доход по договора за франчайз от 17.07.2019г., изплатен през 2021г., касае за авторски и лицензионни възнаграждения и свързаните с тях технически услуги, за които са приложими разпоредбите на чл.10, ал.2 във вр. с ал.3 и ал.4 от Спогодбата за

избягване на двойното данъчно облагане с Република Франция. Съответно, решаващият орган е приел, че получените доходи от договора за франчайз не са относими към разпоредбата на чл.195, ал.7 ЗКПО, тъй като тя се отнася само за доход от авторски и лицензионни възнаграждения, а не за доходи от франчайз и технически услуги, тъй като в Директива 2003/49/ЕО няма текст, аналогичен на чл.10 ал.4 СИДДО с Франция, който да приравнява техническите услуги на авторски и лицензионни възнаграждения.

Съдът намира посочените изводи за неправилни.

За да бъде приложено СИДДО с Република Франция по аргумент от чл. 135, ал. 2 от ДОПК, следва да се удостоверят основанията за това, а именно, след възникване на данъчно задължение за доход от източник в страната чуждестранното лице следва да удостовери пред органа по приходите: 1. че е местно лице на другата държава по смисъла на съответната СИДДО; 2. е притежател на дохода от източник в Република България; 3. не притежава място на стопанска дейност или определена база на територията на Република България, с които съответният доход е действително свързан; 4. са изпълнени особените изисквания за прилагане на СИДДО или отделни нейни разпоредби по отношение на определени в самата СИДДО лица, когато такива особените изисквания се съдържат в съответната СИДДО.

Съгласно чл.10, т. 1 и т.2 от СИДДО с Република Франция, авторските и лицензионни възнаграждения, произтичащи от едната договаряща държава и плащани на местно лице от другата договаряща държава, се облагат в тази друга държава. Все пак тези възнаграждения подлежат на облагане и в договарящата държава, от която произхождат, съгласно нейното законодателство, но ако действително ползващото възнагражденията лице е местно лице на другата договаряща държава, определеният данък не може да надвишава 5 на сто от brutната сума на възнагражденията.

Съгласно ал.3 на посочения член от СИДДО с Франция терминът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава възнаграждения от всякакъв вид, плащани за използването или отстъпване правото на използване на авторско право върху произведения на литературата, изкуството или науката, включително кинофилми и филми или записи за предавания по радиото или телевизията, изобретения, защитени с патенти или авторски свидетелства, и рационализаторски предложения, фабрични или търговски марки, образци или модели, планове, формули или секретни процедури и за информация, отнасяща се за търговски, промишлен или научен опит (ноу-хау). Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения" включва и възнагражденията, плащани за използването на машинни програми, както и за използването или отстъпване правото на използване на промишлено, търговско или научно оборудване, но само в размера, в който тези възнаграждения се простират срещу трансфер на ноу-хау. Съгласно ал.4 разпоредбите на този член се прилагат също и за възнаграждения, плащани за технически услуги, когато тези плащания са свързани с ползуване или отстъпване правото на ползуване върху права или имущества, посочени в ал. 3.

Сходно е определението, дадено в пар.1, т.8 от ДР на ЗКПО, като в пар.1, т.10 се съдържа и определение за "Франчайз" - съвкупност от права на индустриална или интелектуална собственост, отнасящи се до търговски марки, търговски имена, фирмени знаци, изработени модели, дизайни, авторско право, ноу-хау или патенти, предоставени срещу възнаграждение, за да се използват за продажба на стоки и/или за

предоставяне на услуги. Отделно от това, съгл. пар.1, т.9 от ДР на ЗКПО "възнаграждения за технически услуги" са плащанията с източник Република България за монтаж или инсталиране на материални активи, както и всякакви услуги от консултантско естество и маркетингови проучвания, извършени от чуждестранно лице.

Съгласно чл.12, ал.5, т.3 от ЗКПО авторските и лицензионни възнаграждения са сред доходите от източник в страната, начислени от местни юридически лица, местни еднолични търговци или чуждестранни юридически лица и еднолични търговци чрез място на стопанска дейност или определена база в страната или изплатени от местни физически лица или от чуждестранни физически лица, които разполагат с определена база в страната, в полза на чуждестранни юридически лица.

Според чл.2 от приложения договор за франчайз от 17.07.2019г., сключен между Decathlon /към настоящ момент S.E./ и „Декатлон България“ ЕООД предметът на същия е прехвърляне на ноу хау, предоставяне на търговската марка, патента и табелите на франчайзодателя /по- специално търговското наименование, в замяна на което франчайзодателя получава възнаграждение/. Съгласно чл.6 франчайзодателя е длъжен да съдейства на франчайзополучателя при усвояване на ноу хау /да предоставя набор от ресурси, обучение, концепция, разширение и строителство, вътрешно оформление на франчайз магазина и организация на информационни системи/. Съгласно чл.12 от договора франчайзополучателят изплаща годишно пряко обезщетение, определено в размер на 1% от оборота му от разпределение преди данъци /лицензионна такса/; общият размер на таксата е : 0.5% компенсира правото на използване на търговското наименование и ноу хау, а останалите 0.5% компенсират помощта, предоставена от франчайзодателя на франчайзополучателя, с определени изключени услуги.

Съгласно описанието на дохода, дадено в Декларацията за притежателя на доходите Decathlon S.E от 06.06.2023г. естеството на спорния доход е „франчайз права и регулаторни права“.

С оглед гореизложеното съдът приема, че доходът в размер на 1 058 098.46 лева на Decathlon S.E. представлява авторски и лицензионни възнаграждения и възнаграждения за технически услуги по смисъла на чл.10 от СИДДО с Република Франция. За тези възнаграждения чл.10, ал.2 от СИДДО предвижда, че те подлежат на облагане и в договарящата държава, от която произхождат, съгласно нейното законодателство (заб. ако действително ползувачото възнагражденията лице е местно лице на другата договаряща държава, определеният данък не може да надвишава 5 на сто от brutната сума на възнагражденията). Съгласно ал.4 разпоредбите на този член се прилагат също и за възнаграждения,

плащани за технически услуги, когато тези плащания са свързани с ползуване или отстъпване правото на ползуване върху права или имущества, посочени в ал. 3. Горното означава, че възнагражденията за технически услуги могат да се обложат съобразно местното / българското/ законодателство, но определеният данък не може да надвишава 5% от брутната сума на възнагражденията.

По делото няма спор, че Decathlon S.E е местно лице на другата договаряща държава, а именно Франция, видно от представеното Удостоверение за местно лице № 9431785 за 2021г.

Съответно, чл.12, ал.5 ЗКПО третира като доходи от източник в страната доходите, начислени от местни юридически лица в полза на чуждестранни юридически лица, които са с характер на авторски и лицензионни възнаграждения /т.3/, както и с характер на технически услуги /т.4/.

В чл.195, ал.7 ЗКПО е предвидено изключение от горепосоченото третиране /т.е. от дължимото облагане/ за доходите от лихви, авторски и лицензионни възнаграждения. Съгласно разпоредбата не се облагат с данък при източника, когато едновременно са изпълнени следните условия: 1. притежател на дохода е чуждестранно юридическо лице от държава - членка на Европейския съюз, или място на стопанска дейност в държава - членка на Европейския съюз, на чуждестранно юридическо лице от държава - членка на Европейския съюз; 2. местното юридическо лице - платец на дохода, или лицето, чието място на стопанска дейност в Република България е платец на дохода, е свързано лице с чуждестранното юридическо лице - притежател на дохода, или с лицето, чието място на стопанска дейност е притежател на дохода. Съгласно ал.12 на чл.195 ЗКПО, за целите на ал.7 - 11: 1. чуждестранно юридическо лице от държава - членка на Европейския съюз, е всяко чуждестранно юридическо лице, за което едновременно са изпълнени следните условия: а) правната форма на чуждестранното юридическо лице е в съответствие с приложение № 5;

б) чуждестранното юридическо лице е местно лице за данъчни цели на държава - членка на Европейския съюз, съгласно съответното данъчно законодателство и по силата на спогодба за избягване на двойното данъчно облагане с трета държава не се смята за местно лице за данъчни цели в друга държава извън Европейския съюз;

в) чуждестранното юридическо лице се облага с някой от данъците по приложение № 6, без право на освобождаване от облагане, или с

идентичен или подобен данък, който се налага като допълнение към или вместо тези данъци;

2. едно лице е свързано лице с второ лице, ако е изпълнено поне едно от следните условия към момента на начисляване на дохода:

а) първото лице притежава непрекъснато за период поне две години най-малко 25 на сто от капитала на второто лице;

б) второто лице притежава непрекъснато за период поне две години най-малко 25 на сто от капитала на първото лице;

в) трето лице, което е местно юридическо лице или чуждестранно юридическо лице от държава - членка на Европейския съюз, притежава непрекъснато за период поне две години най-малко 25 на сто от капитала и на първото, и на второто лице;

3. чуждестранно юридическо лице е притежател на дохода, когато получава този доход в своя полза, а не като посредник или агент на друго лице;

4. място на стопанска дейност е притежател на дохода, когато едновременно са изпълнени следните условия:

а) вземането за дълг, правото или използването на информация, по отношение на които възникват лихви или авторски и лицензионни възнаграждения, са ефективно свързани с това място на стопанска дейност;

б) лихвите или авторските и лицензионните възнаграждения представляват доход, по отношение на който мястото на стопанска дейност се облага в държавата - членка на Европейския съюз, в която се намира, с някой от данъците, посочени в приложение № 6, или в Б. - с "impôt des non-residents/belasting der niet-verblijfhouders", или в Испания - с "Impuesto sobre la Renta de no Residentes", или с идентичен или подобен данък, който се налага като допълнение към или вместо тези данъци.

Съгласно представеното по делото Удостоверение № 9431785, издадено от данъчните власти на Франция, Decathlon S.E е местно лице за данъчни цели на Франция през 2021г. В удостоверението изрично е записано, че Decathlon S.E е местно лице за данъчни цели на Република Франция по смисъла на приложимата данъчна спогодба между Република Франция и България /л.173/. Видно от представеното извлечение от Търговския и дружествен регистър на [населено място], Франция, Decathlon S.A към 14.01.2019г. притежава регистрация като акционерно дружество /societe anonyme/, като към 10.01.2023г. дружеството е организирано като европейско дружество /Societe europeenne/- Decathlon S.E.

Европейските дружества съществуват като възможност за създаване

по силата на Регламент /ЕО/ № 2157/2001 на Съвета от 08. октомври 2001г. Видно от преамбюла на посочения регламент целта на тази форма е да се облекчи в значителна степен транграничното сътрудничество като отпадне необходимостта от учредяване на дъщерни дружества в различни държави, подлежащи на различни правни режими. О. в Европейското дружество части от предприятието се цели да се подложат на единно правно третиране.

Видно от чл.1 от Регламента на територията на Общността може да бъде учредено дружество под формата на Европейско акционерно дружество (*Societas Europaea* или SE) при условията и по реда, предвидени в настоящия регламент. Съгласно чл.2.1 акционерните дружества така, както са посочени в приложение I от регламента, учредени по правото на държава-членка, със седалище според устройствения си акт и главно управление в рамките на Общността, могат да учредят SE чрез сливане, при условие, че най-малко две от тях се регулират от правото на различни държави-членки. Съответно в чл.3.1 е предвидено, че за целите на член 2, параграфи 1, 2 и 3 SE се смята за акционерно дружество, регулирано от правото на държавата-членка, в която е неговото седалище според устройствения му акт. Съгласно Член 7 седалището на SE според устройствения му акт е установено в рамките на Общността, в същата държава-членка, в която е неговото главно управление. Държава-членка може допълнително да наложи на европейските дружества, регистрирани на нейна територия, задължението да установят своето главно управление и седалище според устройствения си акт на едно и също място. Съгласно член 10 при спазването на настоящия регламент SE се третира във всяка държава-членка като акционерно дружество, учредено в съответствие със законодателството на държавата-членка, в която е седалището според устройствения му акт. В Приложение №1 към Регламента за Франция изрично е посочена формата *société anonyme*, която е съответната и в Приложение №4 към чл.195 ЗКПО.

От посочените разпоредби на Регламента ставя ясно че Decatlon S.E. не е загубило качеството си на местно лице в Република Франция за нуждите на данъчното си третиране и продължава да се третира в тази страна като акционерно дружество, където първоначално е учредено и където е седалището му според устройствения акт, видно от представеното извлечение от Търговския и дружествен регистър на Търговския съд в [населено място].

Съответно, не е било необходимо законодателят в ЗКПО,

Приложение № 5 към чл.195 изрично да предвиди европейските дружества като такива, за които ще е приложима ал.7, доколкото всички европейски дружества продължават да се третира според законодателството на държавата-членка, в която е седалището им, а в случая- Decathlon S.E продължава да се третира като акционерно дружество по смисъла на законодателството на Република Франция т.е. *societe anonime* е местно лице за нуждите на СИДДО, в какъвто смисъл е и представеното Удостоверение.

Налице са и останалите две предпоставки за попадане на жалбоподателя в благоприятстващата го хипотеза на чл.195, ал.7 ЗКПО (по отношение възстановяване на данъка при източника върху дохода от авторски и лицензионни възнаграждения): видно от Търговския регистър на Република България платца на дохода „Декатлон България“ ЕООД е еднолична собственост на Decathlon S.E, последното с идентиф. номер[ЕИК]. Този идентификационен номер е съответен на идентификацията на жалбоподателя в Търговския и дружествен регистър на Търговския съд в [населено място], Република Франция, съответен и на франчайзодателя в Договора за франчайз от 17.07.2019г.

Decathlon S.E. се облага с корпоративен данък като акционерно дружество във Франция. Съобразно разпоредбата на чл.195, ал.12,т.2 б.в от ЗКПО (*„чуждестранното юридическо лице се облага с някой от данъците по приложение № 6, без право на освобождаване от облагане, или с идентичен или подобен данък, който се налага като допълнение към или вместо тези данъци“*) Съгласно Приложение № 6 *impôt sur les sociétés* е данъкът за чуждестранните юридически лица, облагащи се във Франция. Този данък е съответен на посочения в годишната данъчна

декларация на Dechatlon S.E. за финансовата 2021г. /л.116/.

Извън горните съображения следва да се посочи, че дори и да беше прав решаващият орган, че доходът по договор за франчайз не е доход от авторски и лицензионни възнаграждения, то това отново не води до каквото и да било облагане. И това е така, защото възможността да се приложи българското законодателство съгл. чл.10, ал.2 от СИДДО важи само за авторските и лицензионните възнаграждения, а за всички други, непосочени изрично в Спогодбата, следва да се приложи чл.19 от същата. Съобразно чл.19 от СИДДО с Република Франция доходи на местно лице на едната договаряща държава независимо от произхода им, които не се разглеждат в предходните членове на тази спогодба, се облагат само в тази държава. В случаите на различия по отношение на един и същи вид данъчни задължения правилата на спогодбите имат приоритет по силата на чл.5, ал.4 от Конституцията пред тези на данъчните закони.

По същите съображения, но с обратно значение, следва да се отхвърли жалбата по отношение на доходите от технически услуги, които съгласно цитираните по-горе клаузи от договора за франчайз от 17.07.2019г., са свързани с отстъпване правото на ползуване върху права или имуществва /чл.10, ал.4 от СИДДО с Франция/ и за тях е приложимо българското законодателство с допустимо облагане до 5 на сто от брутната сума на възнагражденията. В ЗКПО по отношение на доходите от технически услуги не е предвидено изключение, както за доходите от авторски и лицензионни възнаграждения, поради което е дължим данък при източника в размер на до 5 на сто от брутната сума на възнагражденията. С оглед клаузата на чл.12 от договора за франчайз от

17.07.2019г., половината от полученият доход от жалбоподателя през 2021г. в размер на 1 058 098.46 лева е доход от технически услуги, което означава, че половината от внесения данък при източника в размер на 52 904.92 лева / т.е. 26 452.46лв./ е правилно начислен и внесен.

С оглед всичко гореизложено депозираната жалба следва да бъде уважена само в частта на искането за отмяна на Акта за прихващане и възстановяване по отношение отказаното възстановяване на половината от внесения данък от 52 904.92 лева.

При този изход на правния спор на жалбоподателя следва да бъде присъдена половината от претендираната сума на направените разноси, а именно 7 810.43 лв. от общо претендираните 15 620.85 лева /15 548.85 лева заплатено адвокатско възнаграждение и 72 лева преки разходи от извършени преводи на документи /.

Съответно, дължимо е и юрисконсултско възнаграждение на ответника, което съдът определя на 100 лв.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София- град, III отделение, 10 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на Decathlon S.E., служебен номер от регистъра на НАП: [ЕГН], със седалище [улица], [населено място] д, Аск, Република Франция, Акт за прихващане или възстановяване (АПВ) № П-22221023109529-004-001/06.10.2023г., издаден от С. О. Д., главен инспектор по приходите при Териториална дирекция (ТД) – Големи данъкоплатци и осигурители (ГДО) на Националната агенция за приходите (НАП), потвърден с Решение № 1816/22.12.2023г. на директора на дирекция (ОДОП) – С. при ЦУ на НАП, в частта на отказаното възстановяване на сумата в размер на 26 452.46 лв., представляваща половината от внесения данък в размер на 52 904.92 лв.

ПОТВЪРЖДАВА Акт за прихващане или възстановяване (АПВ) № П-22221023109529-004-001/06.10.2023г., издаден от С. О. Д., главен инспектор по приходите при Териториална дирекция (ТД) – Големи данъкоплатци и осигурители (ГДО) на Националната агенция за приходите (НАП), потвърден с Решение № 1816/22.12.2023г. на директора на дирекция (ОДОП) – С. при ЦУ на НАП, в останалата му част.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА ДИРЕКЦИЯ ПО ПРИХОДИТЕ да заплати на Decathlon S.E., служебен номер от регистъра на НАП: [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 7 810.43 лв. /седем хиляди осемстотин и десет лева и четиридесет и три стотинки/.

ОСЪЖДА Decathlon S.E. да заплати на НАЦИОНАЛНА ДИРЕКЦИЯ ПО ПРИХОДИТЕ 100 /сто лева/ юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.